

JOC DE ROLS

DESCRIPCIÓ DELS ROLS

Els personatges que aquí apareixen són orientatius, el mestre o la mestra pot inventar qualsevol altre. Tenint en compte el bagatge de l'alumnat de l'aula, se sabrà quins detalls ampliar o canviar les circumstàncies plantejades, de manera que tots i totes puguin sentir-se identificats/des i generar una bona empatia amb el rol presentat.

És important que cada subgrup primer es familiaritzi amb el seu rol i després se li faciliti el repte on es troba immers el seu personatge tipus.

1. Volem jugar al pati de l'escola els caps de setmana i no sabem on ho hauríem de demanar.

Descripció del rol:

Som un grup d'amics i amigues de 1r d'ESO. Ens agrada trobar-nos per jugar a les tardes i els caps de setmana. Sobretot ens agrada jugar a voleibol. Quan ho intentem al parc, moltes vegades ve la policia, ens desmunta la xarxa i ens treu la pilota. Hi ha un cartell on posa prohibit jugar amb pilota, anar en bici i patinar. És un parc públic, però no ens hi deixen jugar a res. Nosaltres no volem molestar a ningú, i el parc és prou gran perquè nosaltres puguem jugar i la gent en gaudeixi, però no podem fer-ho. Ja hem perdut cinc pilotes que s'ha endut la guàrdia urbana, per no tenir un comportament prou cívic. Aquest cap de setmana hem decidit que hauríem de lluitar per tenir un lloc al barri on jugar amb permís. Tenim dret a un espai on fer la nostra i a gaudir-ne en pau. Se'ns ha ocorregut que podria ser al pati de l'institut, que és prou gran i allà no molestaríem a ningú. Però necessitem ajuda per fer la sol·licitud. Com som menors, no saben si ens deixaran ni amb qui hauríem de parlar.

REPTE: Que aquesta colla de nois i noies aconseguixi trobar el procediment i els mecanismes per obtenir permís per gaudir d'un lloc on jugar a voleibol al seu barri.

Preguntes d'exemple:

- Amb qui haurien de parlar per intentar aconseguir el pati de l'institut?
- Com haurien de demanar permís? Els cal el suport d'alguna persona adulta per fer-ho?
- Si els responen que no poden comptar amb el pati de l'institut, quina alternativa tenen? On poden fer sentir la seva veu al barri?

2. M'agradaria apuntar-me a futbol però la meva família em diu que no és un joc de nenes.

Descripció del rol:

Em dic Amal i tinc 12 anys. Tinc tres germans més grans que jo. Sóc la petita i l'única nena. Això a vegades em fa sentir estranya, perquè la meva mare i el meu pare em tracten de manera diferent. De petita sempre anava amb els meus germans a jugar al futbol a la plaça. Gaudia molt. Fa dos anys que la meva mare s'enfada quan em veu jugant sempre amb els meus germans i els seus amics. Diu que ja sóc gran i que el futbol no és un esport per a mi, que he d'ajudar a la casa. Jo no entenc perquè no diu el mateix als meus germans. A l'escola sempre jugo al futbol al pati... Sóc molt bona, millor que els meus germans. La mestra d'educació física m'ha dit que tinc talent, i que m'hauria d'apuntar a l'equip de futbol del barri. M'agradaria tant, però no sé com dir-ho a casa! La mare em renyerà i el meu pare pensa com ella, i els meus germans no m'ajuden, tot i saber que en sé força. No sé què fer...

REPTE: Que l'Amal aconseguixi explicar a la seva família que vol practicar futbol i que fins i tot li agradaria ser futbolista, i que els pugui fer entendre que no importa el gènere si un esport li agrada i se li dona bé.

Preguntes d'exemple:

- Què necessita l'Amal per agafar el coratge de parlar amb la seva família?
- Com la poden ajudar des de l'escola? Què hi pot fer la mestra d'educació física?
- Quins canvis han de fer el pare i la mare de la l'Amal per entendre que no l'han de tractar de manera diferent només per ser nena?

3. El meu avi sempre m'explica que a l'època dels seus pares l'escola no era un espai amigable.

Descripció del rol:

Em dic Jonathan i tinc 11 anys. M'agrada molt jugar amb els meus amics i fer esport. Em costa una mica estar atent a classe, perquè sóc molt mogut i m'avorreixo tantes hores assegut a la cadira. Avui he anat a casa de l'avi. Des de l'escola, han recomanat a la meua família que no hi anés. Volen que aprengui a estar més tranquil. És realment difícil per a mi seguir tantes hores de classe, escoltant, i sento que no m'entenen. El meu avi em diu que tinc sort, que a la seva època et podien fer posar de genolls i fins i tot picar amb un regle, si no feia cas. Es veu que abans era molt pitjor que ara, que hi havia una disciplina molt estricta. Entenc que ara l'escola és molt millor que aleshores, però alguna cosa caldria canviar encara per tal que jo també aprengui. M'agradaria tenir la sensació que estar a classe no és tan avorrit. No sé qui m'hi pot ajudar.

REPTE: Que en Jonathan torni a tenir ganes d'anar a l'escola i no tingui la sensació que les classes són avorrides. Que senti que el seu cas és tingut en compte però, al mateix temps, es comprometi a estar més atent.

Preguntes d'exemple:

- Què hi pot fer la seva família? I en Jonathan per aprendre a estar més tranquil?
- Els companys i les companyes poden ajudar-lo d'alguna manera? I els i les mestres?
- Què pot provocar que en Jonathan es despisti tan fàcilment i s'avorreixi de seguida? Està molt enganxat al mòbil?

4. Quan sigui gran m'agradaria estudiar enginyeria però la meua mare em diu que això és molt complicat, perquè vol dir molts anys d'estudi.

Descripció del rol:

Em presento: el meu nom és Rosa, tinc 12 anys, m'agrada molt ballar i sento passió per la tecnologia. M'encanta quan fem tallers pràctics a l'escola i sempre sóc la primera d'acabar. El trimestre passat vam construir una maqueta d'una casa. Vaig aconseguir fer-hi fins un mini ascensor que pugés d'una planta a l'altra. Vaig treure molt bona nota, i cada cop tinc més clar que vull estudiar enginyeria quan sigui gran. El meu germà es riu de mi, diu que estic boja, que és molt difícil. La meua mare se'n riu però també insisteix que és una carrera massa llarga i complicada. M'explica que li encantaria que jo fos universitària, però que no tenim diners per tal que jo pugui estudiar tants anys i uns estudis tan cars. Em proposa que esculli una professió més fàcil. A mi m'és igual tot el que diguin. Em posaré a treballar, si cal, però sé que vull estudiar això: m'apassiona.

REPTE: Que la família de la Rosa trobi una solució per tal que la nena pugui estudiar enginyeria. Que la seva mare i el seu germà vegin amb bons ulls la passió de la Rosa, i la família trobi suports.

Preguntes d'exemple:

- Com li poden donar un cop de mà des de l'escola? Des d'on més? Com?
- Quins altres referents podria buscar la Rosa per ajudar-la a convèncer la seva mare?
- Com pot aconseguir estudiar enginyeria, tot i ser d'una família amb pocs recursos econòmics?